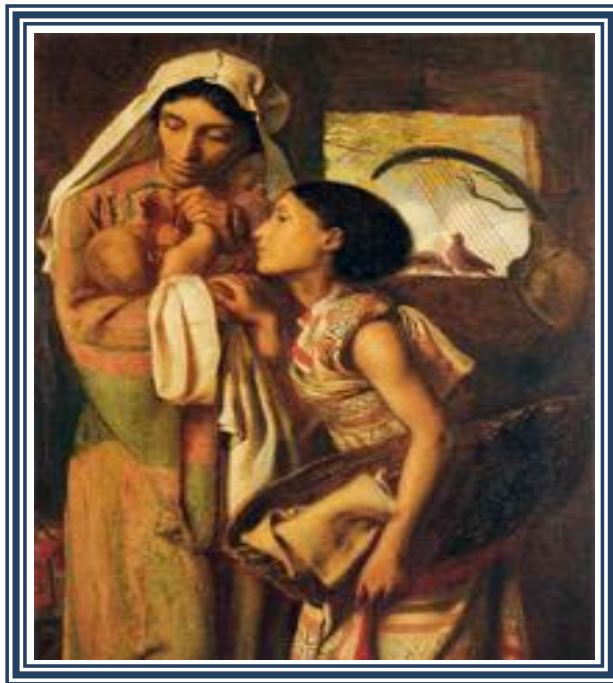

מִבֵּית

שבועון קבוצת יבנה

(1.1.16)

"וַתֵּשֶׁם בָּהּ אֶת-הַיֶּלֶד, וַתִּשֵּׂם בְּסוּף עַל-שֵׁפֶת הַיָּאֵר
וַתִּתְצַב אַחֲתָיו מֵרַחֵק לְדַעַה מֶה-יַעֲשֶׂה לוֹ" (שמות ב', ג'-ד')

"משה בזרועות אמו" - ציורו של סימאון סולומון

פרשת "שמות"

הדלקת נרות : 16: 24 צאת השבת : 17: 28

שבועון מספר 1177

פרשת "שמות"

ליל שבת

16:24 הדלקת נרות

מנחה, קבלת שבת וערבית

לאחר התפילה - שיעורו של יוחנן מאלי

שבת

07:00 דף יומי בבית המדרש – יעקב וכמן

08:00 תפילת שחרית

לאחר התפילה שיעורה של אביטל עופרן

09:30 תפילת ילדי א'-ד' בחדר אח"ם שבחדר האוכל

09:30 תפילת ילדים בקומת הביניים של בית הכנסת

12:45 תהילים לנשים - בבית המדרש

12:50 שיעור בספר 'תרי עשר' בבית משפחת - נח חיות

13:00 משק ילדים פתוח לביקורים למשך שעה

13:00 תפילת מנחה גדולה

13:30 הבית האדום פתוח למבקרים למשך שעה

13:20 שיעור גמרא בבית המדרש - הרב אילעאי

תפילת מנחה קטנה - זמן כניסת השבת

'צורבא מרבנן' בנושא: "קדימות בטיפול רפואי, ישראל או מחבל?" - בבית הכנסת לאחר תפילת מנחה

17:28 צאת השבת

21:00 אסיפת חברים

שהשמחה במעונם

מזל טוב לזאב ודינה ספראי להולדת הנכד, בן לעדי ואמנון כץ.

מזל טוב לשרה ברוכי להולדת הנין, נכד לשירה ויהודה אביישר, בן לסיגל ואמיתי.

בשבת פרשת בא, לקראת שבת שירה,

נארח את החזן אבי טיילור

פרטים בהמשך-עידו עפרוני

היכולת לקרוא בשם

בסיומה של השבת היבנאית תהינו מה היה חשוב בפגישה של הילדים והנוער עם המבוגרים וסיפורי החיים שלהם. נראה היה שהמפגש הפיח רוח חיים חדשה באנשים המבוגרים איתם נפגשנו אם בשל זכרונות הילדות ואם בדל המחשבות על העשייה והדרך אותה עשה כל אדם מאז אותו הסיפור. אריקסון (פסיכולוג יהודי אמריקאי 1902-1994) אמר שאנחנו לא פוחדים למות אלא לא-לחיות, אדם צריך להיות מסוגל לעצור בנקודת זמן בחייו להביט אחורה ולומר חייתי!. יכולת זו יוצרת שלמות שנותנת כוח לא רק לו עצמו אלא לצעירים סביבו. אדם מבוגר שחי במלאות ומוכן לשתף בסיפור חייו נותן אומץ לצעירים סביבו לחיות ולתת לסיפור הפרטי את ההמשכיות שכל כך חשובה לו.

גם יוסף שלא פחד לחיות, שעמד ואמר שמסכת חייו היו לפי תכניתו של הקב"ה גרם לדור שלם לעבור את התקופות הקשות של הרעב והגלות ולרבות מאוד. ברגע שקם מלך חדש שלא מכיר את יוסף אזי אי הידיעה של שמו, מביאה לשעבוד מצרים, והגאולה מתוך השעבוד דורשת מנהיג חדש שאינו מפחד. הלוואי ונצליח לקנות לנו שם טוב ולהמשיך ולספר על שמם הטוב של חברינו באשר הם.

הדר מאלי (חיות)

א וְאֵלֶּה, שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, הַבָּאִים, מִצְרַיִם: אֶת יַעֲקֹב, אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ. ב רְאוּבֵן שְׁמֵעוֹן, לֵוִי וַיהוּדָה. ג יִשָּׂשכָר זְבֻלֹן, וּבְנֵימֵן. ד דָּן וְנַפְתָּלִי, גָּד וְאָשֶׁר...וְתַמָּלָא הָאֲרָץ, אֲתֶם.

ספר שמות פותח באזכרת שמותיהם של כל בני יעקב. הסיפור לוקח משפחה פרטית, שנים עשר אנשים והופך אותה לעם. למה דווקא הזכרת שמו של האדם מאפשר לסיפור הפרטי להתעלות מעל המסגרת הפרטית של החיים האישיים שלו ולבסס את הכוח ליצירת שושלת והמשכיות? מדרש תנחומא נותן לנו את תחילתו של הפתרון:

שלושה שמות נקראו לו לאדם:

אחד מה שקוראים לו אביו ואמו,

ואחד מה שקוראין לו בני אדם,

ואחד מה שקונה הוא לעצמו.

טוב מכולן מה שקונה הוא לעצמו...

זה שאמר הכתוב: **טוב שם משמן טוב**

יום המות מיום הולדו (קהלת ז

א)...בשעה שאדם נולד, אין הכל יודעין מי

הוא. נפטר בשם טוב, משפיע מעשים

טובים, באין ישראל מטפלין עמו, עושין

עמו גמילות חסד. מכריזין שבחו ואומרים:

פלוגי זה, כמה צדקות, כמה תורה, כמה

מצות עשה, משכבו תהא עם הצדיקים

קודם כל חינוך

"הילדות בקיבוץ"

חודש שבט מתאפיין בנושא פריחה, אדמה, גן ירק ועוד.

מיד אחרי חודש שבט נתחיל לחשוב על **שוק הצדקה המסורתי** שיערך אי"ה באדר ב'. לפני שלושה שבועות התחלנו בפרויקט "**לומדים ביחד**" -

הורים וילדים לומדים יחד בהנחייתו של **הרב אילעאי**.

הנושא הראשון שעסקנו בו הוא **ברכות**.

אין ספק שדרך הלימוד היא חווייתית ומרתקת. אני מזמין

את ההורים שעדיין לא הצטרפו לבוא ולקחת חלק, זאת הזדמנות של פעם בשבוע לשבת יחד 30 דקות, לחשוב, לשמוע ולהשמיע. כמובן שאנחנו ההורים יוצאים נשכרים מלימוד זה.

השבוע **שיננו הילדים בעל-פה** את ברכת "על המחיה ועל הכלכלה" וחולקו פרסים למתמידים ולמשננים. מחכה לכולנו המשך לימוד מרתק.

יישר כוח ענק **לנעם ששון, דנה וניצן בנות הש.ל** וכמובן **לרב אילעאי**.

בישיבת צוות שהתקיימה ביום רביעי האחרון בבית האדום לכל הצוות החינוכי ש סגרנו מעגל וחיברנו את הסיפורים, התמונות, התחושות, וכמובן נהנינו מארוחת בוקר מפנקת. סיכמנו את אירועי החודש האחרון, את השבת היבנאית. אין ספק שהנושא היה מרתק והילדים התחברו אליו. מערך הפעילות שהיה סביב הנושא היה מושקע ומתוכנן להפליא.

תודה לכל החברים שנרתמו להעביר שיחות, תמונות וחוויות לילדינו. עשיתם את זה בצורה מדהימה.

אנו נצטרך לחשוב על שיתוף הנוער בשנים הבאות, על מנת שיהיו חלק משמעותי ומוביל בשבת זו.

ולכם צוות יקר, בלי לנקוב בשמות, על ההפקה, התסריט והבימוי, על המחשבה על כל פרט, על ההוצאה לפועל של השבת המדהימה, תודה.

עלו והצליחו, חיזקו ואימצו.

אלי כהן-מרכז חינוך

נקודה על הגלובוס

לפינה סבוכת קנים וסוף בין
שני אגמים קטנים שריח
מוזר אופף אותם. רכנו

והסתתרנו בסבך וניסינו להחריש את
ההתרגשות, את פעימות הלב, את הרצון
לחלוק חוויות עם החברים ואת הרשרוש
הבלתי נמנע מכל שינוי תנוחה.

הבוקר החוויר במזרח והיקום שמולנו
ניעור ליום חדש.

נראה שלא היינו מספיק טובים בהיטמעות
בסביבה והציפורים, חשדניות שכמותן,
נשארו במרחק בטוח ועסקו בשלהן.

ובכל זאת ראינו באותו הבוקר אגמיות
וברכיות, יונים וסיקסקים, אנפות לבנות
וגם אחת אפורה, שלדג לבן חזה וזוג
חסידות.

השמש ייבשה את הטל ואת גרונו וכבר
קמנו לחזור ליום חדש, והפעם בצעידה
נינוחה ללא חשש וללא כל חרש, וגם הנוף
נראה מוכר ושלנו.

"ברוך שאמר והיה העולם" פיזמנו בתפילת
שחרית "יוצר אור ובורא חושך, עושה
שלום ובורא את הכל.."

בבית הילדים כבר המתינה ארוחת בוקר
טעימה שהכינו לנו המטפלות שלא יצאו
איתנו ועם **יהודית אדמנית** לסיור של
"חברת רעים" בבריכות החימצון.

יואב בית אריה

בכפר שבו ישנו בלילה ההוא הכינו אותנו
לחוויה מיוחדת - סיור ציפורים השכם
בבוקר.

אם מגיעים בחושך ונטמעים בסביבה, כך
המדריכה, כשעולה היום הציפור מזהה
אתכם כחלק מהסביבה ועשויה להתקרב
אליכם עד כדי נגיעה.

הלכנו לישון מוקדם, ולמרות ההתרגשות
נרדמנו עד מהרה.

למחרת, ההשכמה היתה מוקדמת מאוד
ולאחר לגימת משקה חם שטעמו דומה מאוד
לשוקו, התעטפנו כדבעי ויצאנו אל הלילה.

הירח כבר שקע מזמן והכוכבים נצצו
באלפיהם, רוח קלה מאוד נשבה ואנחנו
התחלנו להתאמן בהליכה חרישית.

ביציאה מהכפר עשינו רעש עצום אבל
בהתמדה ובהדרכה צמודה נעשו צעדינו
חתוליים יותר, ואפילו העלים היבשים
שבכרם השמיעו רק רחש קל ולא את
קולות הפצפוץ הרגילים שלהם. גם הלחות
הרבה הקלה עלינו להדמים את צעדינו.

קרקור הצפרדעים, צרצור הצרצרים,
נשיפת האוח ויללת התנים ליוו את צעדינו
והזכירו לנו שאנו זרים כאן בסביבה
ובשעה הזו.

חלפנו בינות לכרמי ענבים ומטעי תפוחים
נוטפי טל, ושם למדנו ללכת בלי להניע את
הידיים. זה יבריח את הציפורים. הגענו

דבר הדוורת

דואר פנימי. זהו תא גדול, בו ניתן לשים חבילות למשלוח. מדי פעם אודיע לחבר שמחה לו שם חבילה שלא נכנסת לתא הדואר שלו. כמו כן, יש לשים בו (ובו בלבד) מעטפות/חפצים שרוצים שאני אחלק בתאים הפנימיים. עד שאתרגל

למיקום החדש של התאים, החלוקה הזו לוקחת עבורי כרבע מהזמן שזה לוקח לכם... (בארון הישן, שבו ידעתי בעיניים עצומות את מיקום התאים – זה לקח לי

עשירית מהזמן...). אז חסכו מעצמכם עבודה, ומנעו ממני בטלה. שימו בת.ד. זה את מה שברצונכם שאחלק – ויחולק. רצוי לרשום את השם השולח על הדף – כך שאם ייפול מהתא – אדע לאן להחזירו. אם לא קשה – **מבקשת שתסדרו את הדפים לפי סדר הא'ב' – מספיק "בערך".** שלא אצטרך לרוץ מ"אדר" ל"תשבי" וחזרה.

כמו כן יש בטור זה תאים עם **טפסים למילוי:** לקופת בית, לוועדת הנופש, להזמנת דוור. לאחר מילוי הטופס – יש להכניסו לת.ד. המיועד לכך, קרי: הנה"ח, ועדת נופש, סדרן אורחים – בהתאמה.

בחודשיים האחרונים הוכנסו לדואר חידושים רבים. הבולט שבהם הוא – כולם רואים - ארון תאי הדואר. הארון שהוחלף היה כנראה בן 30 שנה ובעזרת "לוח קח-תן" מצאו חלקיו השונים בתים חמים ואוהבים.

סידור התאים הינו לפי אותיות ה-א'ב', כאשר **התאים הגדולים**, הכפולים, מיועדים לענפים עתירי דואר, ומסודרים לפי נוחות החלוקה שלי. המספר

המוטבע על התא הגדול – הינו מספרו של הטור בלוח ה"התמצאות". גם החלוקה "בתוך האותיות" הינה לפי סדר האותיות בשמות המשפחה, ובתוך המשפחה – לפי שמה הפרטי של בת הזוג. יש מספר "שינויים במיקום" בשל בעיות מיוחדות, אבל כל שם מופיע "בתוך האות הנכונה". צעירים – כלומר כאלה שעדיין אינם חברים - מוקמו בשורה התחתונה.

הטור השמאלי הינו טור לא ממוספר, של **תאי דואר מיוחדים.** יש בו תא גדול ומסומן – ל"זריקת" **הדואר היוצא**, התא שמעליו – מיועד לתשלומים, ולמעטפות **שצריך לשלוח בדואר רשום**, ומעליו –

האחרון... **תולי** מוכן לעזור להעביר את הדואר מהבנקים לחשבון המייל שלכם.

דואר רשום - בניגוד למה שקורה בסניפי הדואר העירוניים – אני שמה את הדואר הרשום בתאי הדואר שלכם, וחותרמת בשמכם (זה מאושר ע"י הדואר). אבל – כשצריך חתימה על דואר רשמי (בדרך כלל מבתי משפט), אני שמה לכם בתא את המעטפה, עם הגלויה עליה אתם צריכים לחתום היכן שסימנתי *, ולשים את הגלויה – ללא המעטפה, ב"דואר יוצא". אם אתם מסרבים לקבל את המכתב, החזירו לי אותו, עם פתק שאינכם מוכנים לקבל אותו (יש גם אפשרות כזו). אם אינכם עושים זאת, "מידי יבקשוהו", כלומר – אני עשויה להסתבך עם שלטונות החוק...

בגלל התורים הבלתי נגמרים בסניפי הדואר בעיר, הרבה מבני יבנה שגרים בחוץ שולחים את ה"חבילות מסין" אל ההורים. זה שירות שאני שמחה לבצע, אך – אנא, אם זו חבילה שאינה נכנסת לת.ד. – בואו בהקדם לאסוף אותה.

← **דואר יוצא** - גם בתחום זה יש חידושים והמצאות. קנינו **מכונת ביול**. במקום להדביק בולים אני שוקלת את המעטפה, מסמנת מה הסוג (בארץ,

בשני הטורים הבאים ישנם תאי דואר של "**ענפים מעוטי דואר**". השתדלתי לסדרם לפי תדירות השימוש...

שני הטורים הבאים (ימינה) מיועדים ל**תושבים זמניים**, כאשר תושבים "לאורך זמן", אחות, רב ורופא, מופיעים בין תאי הדואר של החברים – לפי סדר ה-א'-ב'.

השבוע הגיע מתקין הארון ותיקן מספר בעיות שנתגלו. אם יש בעיות נוספות, מבקשת שתדווחו לי. כשיצטברו מספר תיקונים, אזמין אותו שוב.

וכעת – אני מגיעה למהות... פריטי הדואר עצמם. הדואר מגיע אלינו לפי חלוקה של דואר רגיל ודואר רשום.

דואר רגיל – מחולק לתאים, כששם הנמען מוכר לי. בנות שנישאו, אנא מסורנה לי שם חדש/ישן. כבר היו מקרים שבנות יבנה שנישאו או בנות שהצטרפו אלינו קבלו דואר לפי שם חדש/ישן שאינני מכירה, והדואר הוחזר לשולח: "אינו מוכר". בגלל הבעיות בשינוי שם/כתובת מול המוסדות השונים, **אני ממליצה מאוד לקבל מה שאפשר בדואר אלקטרוני. במיוחד - חשבונות בנק.** אני עדיין מקבלת דפי חשבון מבנקים עבור אולפניסטים... תזכירו לי מתי היה כאן האולפניסט

מעטפה תקנית, דואר רשום, דואר לחו"ל (ולהיכן...), מעבירה במכונה (אם המעטפה לא שמנה מדי...), ומחתימה בערך הבול.

יש מספר בעיות בגלל המכונה. אני שוקלת את המעטפה – צרור קטן. אם בעבר, כש"צרור קטן" שקל 2001 גר' הדבקתי בולים כאילו הוא שוקל 2000 גר', כיום אינני יכולה. בארץ – אני חייבת לשלוח אותו כחבילה, ולחו"ל, זה חייב להישלח כחבילה מיוחדת שעלותה (ע"ח החבר) מיוחדת מאוד... גם במשקלים ש"עוברים במכונה", חבל להוסיף תשלום (במקרה של דואר לחו"ל ההפרש יכול להיות של עשרות שקלים) בגלל עשרה גרמים עודפים.

ככלל – דואר לחו"ל הינו יקר מאוד. לעיתים אני רוצה להציע שאטוס לחו"ל ואתן את הדואר ב"מסירה אישית", זה ייצא יותר זול..

אני רוצה להוסיף – כדי שנהיה כולנו מודעים, שמעטפה שאינה תקנית, כלומר: צבעה אינו לבן או תכלת, גודלה אינו סטנדרטי (הגודל הסטנדרטי הוא מעטפות מלבניות או כמעט רבועות מהסוג שניתן לקנות בחנות), מחיר המשלוח שלה הינו כפול ממעטפה סטנדרטית.

דואר רשום יוצא - מספר המקרים בהם צריך לשלוח דואר רשום הינו מועט ביותר. מסמכים מקוריים, תעודות זהות, דרכונים, וחפצים בעלי ערך של מעבר ל-70-80 ₪. גם מכתבים רשמיים של עורכי דין יישלחו הרבה פעמים בדואר רשום כדי לוודא שקיבלתם את התביעה/הודעה.

צ'קים למוטב בלבד – אין סיבה לשלוח בדואר רשום. לא הגיעו? אפשר לבטל אותם ולשלוח צ'ק חדש. מבחינת תשלום, אם נשלח מכתב בחמישה עותקים – זה עדיין יותר זול מאשר לשלוח בדואר רשום (גם עם קניית חמש מעטפות). כשהדואר-נע מתפקד (נדיר בתקופה האחרונה), המחשב באוטו מופעל בימים ראשון שלישי וחמישי בלבד. כלומר – אלו הימים בהם ניתן לשלם תשלומים, ולשלוח דואר רשום וחבילות. כאשר המחשב - מקולקל כבר שבועיים, רק הרגע הפסיק לעבוד, נמצא בתיקון, פקיד הדואר בחופשה, ועוד סיבות כהנה וכהנה, אני נוסעת בימים אלו לסניף דואר קרוב, ע"מ לבצע את הפעולות הדורשות מחשב.

עיתונים... עיתונים

ועכשיו הגעתי לנושא הכואב. לכם ולי... בימי השבוע אני מחלקת את העיתונים, בד"כ מתחילה בערך בשבע וחצי בבוקר.

בימי שישי מחלק את העיתונים – קובי (הכל נשאר במשפחה...), הוא מתחיל לחלק את העיתונים בלילה... בערך ברבע לחמש לפנות בוקר.

בימות השבוע – אני מוציאה החוצה את העיתונים שנשארו בערך בשעה אחת בצהריים. כלומר – כדאי להודיע לי לפני כן אם לא קיבלתם את העיתון שאתם אמורים לקבל. בימי שישי – קובי מטפל בעיתונים שנשארו ברבע לשתיים. אם תודיעו לו לפני השעה אחת וחצי, הוא ידאג שתקבלו או את העיתון שאתם זכאים לו, או עיתון, בהשתדלות, "שווה ערך". אם אתם מודיעים אחרי שעה זו, אין צורך להודיע. אין עיתונים לתת לכם. כל העיתונים שנשארו הוצאו החוצה, וכבר נעלמו.

אם לא הגיעו מספיק עיתונים, אנחנו יכולים להודיע על כך למערכות של "ידיעות אחרונות" ו"מקור ראשון" עד שמונה/תשע בבוקר. ידיעות – המחלק ישים לב בד"כ. מקור ראשון – שמגיע עם שם המנוי, אין לנו דרך לדעת אם הגיעו כל העיתונים. אז – מומלץ להסתכל מוקדם שהעיתון הגיע. אולי אם נתקשר מוקדם העיתון יגיע....

מעדיב

כאן אני כבר בוכה. אין קשר בין מספר העיתונים המוזמן למספר העיתונים

שאנחנו מקבלים. נטע עמיר, שדרכה עוברים חלק מהתשלומים, ביקשה שאתן קודם לפי "הרשימה שלה"... מאחר ואלו חברים שהיא בטוחה ששילמו עבור העיתון. חברים שהתחילו/הפסיקו מנוי ישירות מול מחלקת המנויים, מתבקשים להודיע לי בכתב על השינוי, בתקווה שכך אדע למי אני צריכה לשים עיתון.

אם הגיע לתיבת הדואר שלך עיתון שלא שילמת עליו, אנא – החזר לדואר, והודע על הטעות – שנדע שטעינו, וצריך לברר מי לא קיבל...

מדי פעם יש לי את הרושם שעיתון שהושם בתא נעלם. אז אנא, פקחו עיניים לראות אם מישהו שאינו מוכר מסתובב ליד תאי הדואר. כמו כן, לקיחת עיתונים מוקדמת מפחיתה את הסיכון שהעיתון ייעלם מהתא.

עד כאן עבודת הדואר....

נדמה לי שכתבתי על השאלות העיקריות שעולות לעיתים אצל צרכני הדואר. אשמח לענות על שאלות נוספות במידה ויצוצו.

באיחולי חבילות מרובות מסין ובנותיה,

תרצה ברמץ שטיין

תערוכת יחיד – חנה הורן הקהל

עד היום אצל

הציירת **ורד נול אלון**. בנוסף אני לומדת גם כאן אצל הצייר **אלכס טוביס**. שניהם קידמו אותי מאוד. כשאני שואלת האם יש ציור כלשהו שהיא אוהבת במיוחד עונה חנה: "את כל ילדיי, אני אוהבת".

- מה זה בשבילך לצייר/ לפסל, איך זה מרגיש?

זמן רב לפני שאני ניגשת לציור אני חושבת עליו, חלק מהעבודה נמצאת בראש שלי. כשאני ניגשת אל הברד, אני לאט לאט בונה את העבודה. **ורד** מורתי לימדה אותי לא להתאהב בעבודה שלי. לבדוק אותה, לקבל ביקורת ולדעת גם כשאני מציירת העולם מסביבי קצת מת. אני מאוד מתמקדת בעבודה.

בעקבות ההשתתפות בחוג שלך **(נטע)** התחלתי לעבוד בקרמיקה, וחזרתי למשהו שעסקתי בו לפני הרבה שנים. העיסוק בפיסול מעניין אותי וממלא אותי.

- ספרי על תהליך בחירת הציורים לתערוכה:

הייתי בהלם מכמות הציורים. יש לי ציורי שמן אקרילק, גיר, ואקוורל (צבעי מים). התרשמתי **מיונה עפרוני**, מהידע שלה ומהתיחסותה לציור. היה בינינו

השבוע נפתחת תערוכת יחיד של חברתנו **חנה הורן הקהל**, תערוכה שאצרה **יונה עפרוני**. לכבוד הפתיחה אני נפגשת עם חנה בביתה לשמוע מעט על האמנות בחייה.

- כיצד התחלת לצייר?

לפני 29 שנים **תמר** בתי נהרגה בתאונת דרכים. תמר למדה אמנות במכללת אורנים, והשאירה אחריה אוסף גדול של ציורים ועבודות אמנות. לאחר מותה, **מולו** ואני אספנו את עבודותיה מדירתה בירושלים ולקחנו עימנו את היצירות של תמר לגלריית ברנרד בתל אביב. שם נפגשנו עם ברנרד בעל הגלריה. ברנרד התרשם מאוד מהעבודות של תמר. בשלב מסויים הוא נתן לי עפרון גרפיט ביד ואמר לי: "מעניין אותי, בואי תרשמי". התחלתי לרשום, ולמעשה זו הנקודה שמנה התחלתי לצייר. יצאתי מהפגישה עם רצון עז לצייר. מלבד ברנרד, היה זה גם הצייר **עופר ללוש** שהשפיע עלי בתחילת הדרך. ללוש היה המורה של תמר במכללת אורנים. בשנים הראשונות היה לי קצת קשר עם המורים של תמר. עקבתי אחריהם.

- היכן את למדת / לומדת ציור?

בהתחלה ציירתי במוזיאון תל אביב, ובהמשך עברתי לרחובות, שם אני לומדת

כל כך שמח על התערוכה. אני חושב שהעידוד והפירגון מאוד חשובים לאמן. אני מאושר שיש לחנה את האמנות, האמנות עבודה היא סם חיים".

אגלה כאן סוד קטן. מסתבר שגם אריה פיסל בעברו במסגרת עבודתו במסגריה עם וילי ברטוב ז"ל. שם יצר את החסידה המוכרת, הניצבת בגינה. ובתוך הבית על אדן החלון ניצבים ציפורים מברזל מעשה ידיו. אריה אומר כי הוא רואה את עצמו יותר כאומן ופחות כאמן.

מלבד התערוכה שנפתחת השבוע, חנה מזמינה אתכם לביתה להתרשם מהציורים.

ובנימה אישית, חנה יקרה, שמחה איתך בפרי עמלך ובתערוכה, ומאחלת לך שתזכי לעוד שנים רבות בהן תזכי ליצור, להתרענן, להתבטא ולהתחדש בעולם היצירה והאמנות.

נטע אפרתי-קנדל

שיח משותף והבנה ואני מאוד סומכת עליה.

- במהלך הראיון אני מידי פעם מגניבה מבט אל הקירות, ציורים

רבים בביתם של חנה ואריה. אני שואלת

את חנה של מי הציורים?

בבית תלויים בעיקר עבודות אמנות של תמר, תחרטיים, רישומים וציורים. וישנם גם ציורים שלי. ישנו גם ציור מיוחד שמרגש אותי כל פעם מחדש, דיוקן של תמר שצייר עופר ללוש.

- ניצד המשפחה מתייחסת לעיסוקך באמנות?

המשפחה מאוד תומכת בי שמצאתי משהו שממלא את חיי. בשלב הזה מצטרף אלינו אריה. האווירה נעימה והאהבה נמצאת באוויר ואותי זה מרגש. אני מבקשת מאריה להוסיף כמה מילים על התערוכה ועל דרכה של האמנית שלצידו. "הייתי התומך הראשי של חנה להקמת התערוכה. אני לא יכול לתאר לעצמי את החיים שלה בלי האמנות. במשך השנים אני רואה את ההתקדמות העצומה אצל חנה בתחומים שונים באמנות. חנה מחפשת אתגרים ולא נרתעת מקשיים. לעיתים אני מצטער שהאמנות נשארת בדי' אמותיה, ולכן אני

**הנכם מוזמנים
לפתיחת תערוכת ציורים ועבודות של
חנה הורן-הקהל**

שתתקיים ביום חמישי,
כ"ו בטבת תשע"ו | 7.1.16
בשעה 19:30
באולם האירועים בקבוצת יבנה.

התערוכה תיסגר בתאריך 15.1

דברי סיום ערב נשים תשע"ו

שלום לכם!

יחסי שכנות. אנו מחנכות את ילדינו באותם מוסדות שמושתתים על אותם ערכים ורעיונות, אנחנו אוכלות ביחד, עורכות יחד, מגהצות יחד, צועדות יחד, מתפללות יחד, מדברות את אותה השפה ומבינות את אותם הניבים ואפילו מדי פעם מבלות יחד. (וכמובן מחסלות ערבי נשים ביחד ☺)

דרך החיים המיוחדת הזו יוצרת מצב מופלא בו אני למשל, "נערה" בשנות ה-30 לחיי, קופצת סתם כך, עם עוגה, לבקר את חברתי היקרה בת ה-80+, אותה הכרתי בעבודה, מוזמנת עם משפחתי להדלקת נרות חנוכה בביתה של חברתי בת ה-40+ אותה הכרתי בגיהוץ המשותף, מזמינה את חברתי בת ה-20+, אותה הכרתי ב"חיסול" חדר האוכל, לארוחת שבת עם בן זוגה, ומתייעצת עם חברתי בת ה-50+, אותה הכרתי בחוג, בקושיות וסוגיות מחיי הקיבוץ והמשפחה. אכן קסם!

הרב קוק, בספרו "אורות הקודש", אמר: "כשמסתכלים באמת בצד הטוב של כל אחד, מתאהב האדם על הבריות בחיבה פנימית, ואינו זקוק לשום אבק של חנופה."

השבוע חגגנו שני אירועים משמחים במיוחד: "ערב נשים" ו"ערב גברים". חברות וחברים רבים הגיעו לבלות יחד ערב של הנאה והפוגה מענייני היום יום. מצורפים דברי הסיום שנאמרו בערב הנשים.

ערב טוב לכולן!

אהיה אתכן כנה, כשהתחלנו לתכנן את הערב הזה, הערכנו שיגיעו בין 80 ל-100 נשים. הבוקר היו רשומות על הלוח יותר מ-160 נשים.

בימים אלו, כשכל אחת לביתה ומשפחתה, וענייני פנאי ותרבות הם פריווילגיה, זה ללא ספק נתון מרשים לכל הדעות.

כנראה שלמרות האהבה וההערכה הרבה שלנו לבני המין השני, אנחנו צריכות גם מדי פעם ערב של הנאה ופנאי עם חברותינו ושכנותינו בנות המין החכם, החזק והיפה...

כשאני מסתכלת סביבי הערב, בראותי כל כך הרבה נשים שונות ומיוחדות, אני מנסה לחשוב על המשותף בינינו.

דרכנו משותפת. אנו שזורות אחת בחיי השנייה בכל כך הרבה רגעים ותחומים: אנחנו עובדות ביחד, חיות ביחד ומנהלות

לי עונג גדול לעבוד אתכן, תודה לכן על
ההשקעה הרבה והעבודה אל תוך הלילה,
שנעשו מכל הלב ובכיף גדול. כמה נעים
לעבוד בשיתוף פעולה כל כך מוצלח!
ולסיום סיומת - תודה לכן, נשות יבנה
היקרות, שסמכתן עלינו והגעתן ליהנות.
מקווה לראותכן גם באירועים הבאים!.

* בהזדמנות זו אני רוצה להודות לחברי
צוות "ערב הגבר", שעמלו וטרחו
והשקיעו מכל הלב על מנת להפיק לגברי
הקיבוץ ערב של
הפוגה וכיף:

גיורא לב, אריאל
לנג, אושר חן, רונן
בלנקשטיין וחנוך
פניני.

אנו מעריכים מאוד את
עבודתכם
והשקעתכם

בהפקת ערב נהדר זה. תודה רבה!
ותודה גם לעוזרים בהכנות ובתפעול:
ארד אריאל, שחר ברלב בועז בלנקשטיין
ויוחאי גליק.

בברכת שנה נוספת של תרבות איכותית,

יעל מרוז

רכזת תרבות

אני מאחלת לנו שנצליח באמת להסתכל
בצד הטוב של כל אחת מאתנו.

שנדע לבקר אך גם לפרגן, לתמוך אחת
בשנייה ולעזור להיקלט פה. שנשתדל
להגיד שלום בשבילים, שנהיה סבלניות
אחת לשנייה ובעיקר
שיהיה לנו אכפת.

רק ככה נאפשר לכל
אחת למצוא את
מקומה במקום
המיוחד הזה ולהיות
חלק מהמרקם

האנושי בו אנו חיות. שנהווה מודל חיובי
לילדינו, ועל ידי כך נדאג לעתיד טוב
ויציב יותר לכולנו.

וזה המקום להודות לכל מי שנתנה יד
ועזרה להצלחת הערב הנפלא הזה:

תודה לנשים היקרות שעזרו בהכנות:
רחלי וייצמן, איילת אריכא, אושר
קולמן, שרי שטיין, גלי כוכבא, רעות חן,
נילי שליסלברג, חיה גדיש, רונית
אטיאס ומיכל ברלב.

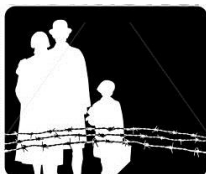
ותודה לדנה ברוכי על הפרסום והעזרה
בעיצוב.

וכמובן גם לגברים: רונן בלנקשטיין,
אושר חן ודביר עדיקה - תודה לכם!

ואחרונות חביבות, לבנות הצוות האהוב
שהצטרפו אלי לחוויה הנהדרת הזו-
מרווה לנג, סיון לנג ושרית פישביין. היה

מופע - "כך היינו"

לפני תחילת המופע חברת החוג **שרה וינשטיין**, ניצולת שואה מפולין, מספרת את סיפורה האישי המרגש. שרה הדליקה משואה השנה ביד ושם בטקס המרכזי. לאחר סיפורה אנו עוברים למופע. המופע מתרכז בשנים שלאחר קום המדינה, בסיפורי הקליטה בארץ, קיבוץ גלויות, מלחמות וחברות. אנו

משלבים במופע קטעי סרטונים, שירים וריקודים. החברים מצליחים ליצור קשר נפלא עם הקהל ולגעת ללב הצופים. הקטעים בחלקם מצחיקים, חלקם מרגשים והאוירה שנוצרת טובה.

החוג חשוב מאוד עבור השחקנים, הם מגיעים לכל המפגשים גם אם הם חולים, מבקשים מהרופא לא לקבוע ניתוח או טיפול ביום של ההצגה. אנחנו מתמודדים עם קשיים של ניידות, מחלות של החברים ולצערנו חבר יקר אחד נפטר השנה. אנחנו ממשיכים עם ההופעות, חלק מהחברים רואים בכך שליחות להעביר את המסר של זיכרון השואה והמשך קיום העם היהודי בארץ ישראל. כמו שאומר אחד השחקנים במופע: "אין לנו ארץ אחרת".

מופע מיוחד במינו - **"כך היינו"** - סיפורים מחיי ניצולי השואה בקבוצת תיאטרון "עמד" רחובות

ביום רביעי, כ"ד בטבת, ה-6.1.16 בשעה 18:00, בהיכל התרבות בגבעת

ושינגטון (הרשמה על גבי לוח המודעות) תופיע קבוצת התיאטרון של ניצולי שואה ממועדון "עמד" ברחובות.

ברצוני לספר על הקבוצה המיוחדת הזו: הקבוצה מונה 13 חברים, ניצולי שואה ושתני בנות הדור השני, בגילאי 67-96. כבר מספר שנים שאנחנו נפגשים פעם בשבוע לשעה וחצי, כשמטרתנו היא להסב הנאה לחברים באמצעות משחק, אותו משחק שנעדר מחייהם כילדים בשואה. את הקבוצה אני מנחה עם עובדת סוציאלית, **אורלי טרציטסקי**, שעובדת איתי ב"עמד".

לקראת יום העצמאות ה-65 של המדינה יצרנו מופע מהסיפורים האישיים של החברים. הופענו עם ההצגה קרוב ל-20 פעמים בפני בתי ספר ברחובות, באר טוביה, כפר מנחם, בפני בתי אבות, ביד לבנים, בפני חיילי צה"ל, ואף בפני אסירים בבית מעצר ניצן.

אני מזמינה כל אחת ואחד מכם באופן אישי להגיע ולהיות שותפים לצפייה במופע מיוחד זה.

ובהזדמנות זו, ברצוני להודות להנהלת וצוות בית ספר התיכון בקבוצת יבנה ולמושיק גרוס שהזמינו אותנו, למשה ליבר ולענת יעקב שמארחים אותנו ומאפשרים לנו להופיע בצורה מכובדת. מצפה לבואכם, ושתזכו להיות במחיצת אנשים נפלאים אלה לשעה קלה.

תמי חיות

אני מתרגשת כל פעם מחדש לראות את הכוחות של האנשים הנפלאים האלה שמצליחים להופיע, לשיר ולשחק על הבמה קטעים מסיפורי חייהם. לגעת ללב הצופים וכל כך לרגש. המופע מתאים לגילאים שונים, התלמידים חווים קצת היסטוריה ומתולדות הקמת המדינה, המבוגרים נהנים מהזיכרון העולה באמצעות הקטעים מחייהם שלהם מאותה תקופה.

דו"ח מכנס המטה השיתופי – מתוך עמוד"ש

התנועות על מנת להביא את הערכים המשותפים הללו לידי ביטוי ומיצוי. בהמשך הכנס לאחר סקירתה של מאיה שפיר את פעילות המטה התקיימה הרצאה של הרב ד"ר עמית קולא (רב קיבוץ עלומים), שבחן את נושא הקהילה דרך עקרונות של משפחה. בסדנה שנוהלה על ידי שי בן יוסף נתבקשו המשתתפים להתחלק לקבוצות, לאתר יחד פעילויות המחזקות את הקהילה ולמצוא בהן עקרונות מובילים. בסיומו של היום הציג הד"ר אושי שהם-קראוס מבט עתידי על השיתוף. סוף הכנס עמד בפרידה ממרינו טובי, אשר מסיים כהונה מפוארת של 13 שנות פעילות בתנועת התק"צ. תודה לקיבוץ פלמ"ח צובה ולפעילי המטה השיתופי על ארגון הכנס ועל האירוח.

הכנס השנתי של המטה השיתופי התקיים בסוף שבוע שעבר בקיבוץ פלמ"ח-צובה ונכחה בו נציגות מכובדת גם מקיבוצי תנועת הקיבוץ הדתי. הכנס עסק בסוגיית תחזוקתם של מרכיבי הקהילה, מתוך ההבנה שעל מנת לשמר את היחד הקהילתי נדרשת פעילות אקטיבית. ניר מאיר, מזכ"ל התק"צ, פתח בדברי ברכה ואחריו נשאו דברים ח"כ איתן ברושי, מזכ"ל הקיבוץ הדתי - נחמיה רפל (שזכה לדברי פרידה חמים) ורשם האגודות השיתופיות עו"ד מירון הכהן. ניכרה בדברי המברכים בעיקר ההכרה כי התנועה הקיבוצית מכילה בתוכה כיום מגוון גדול של קיבוצים, אך למרות שונותם, ניתן למצוא בהם לא מעט מהמשותף ועל המטה השיתופי לפעול בכל

נועם יונגרמן - המדען הצעיר שרוצה להיות פרופסור

מתוך כתבה שהתפרסמה ב ynet

נועם הוא דור רביעי למייסדי קבוצת יבנה, נכד של **מרים בנימיני**, בתם הבכורה של **רות ומנחם בר דרומא ז"ל**.

"זכינו להכיר מקרוב את התרבות

השוודית, והשתתפנו בכל האירועים שמארגנת קרן פרס הנובל לרבות הטקס המרכזי שבו המלך העניק את פרסי הנובל, נפגשנו עם הזוכים וגם השתתפנו בארוחה הרשמית שהתקיימה אחריי", מספר נועם על החוויה, "טקסי פרס הנובל הם אירועים רציניים ביותר, וזה אומר שחייבים ללמוד לאכול ברצינות גם כן - אז עשו לנו שיעור על אכילה נכונה. זה לא משהו שציפיתי לו, ואף על פי שהיה קצת מוזר, היה גם די משעשע. למשל כשאוכלים מרק - חייבים להזיז את הכפית כלפי חוץ ואף פעם לא כלפי פנים. אסור לקום בזמן שהמלך יושב או לשבת לפני שהמלך יושב, או להתחיל לאכול לפני שהמלך מתחיל".

נועם אומר כי העובדה שהוא מייצג את ישראל עוררה סקרנות בקרב הנציגים האחרים: "האמת שכולם היו נחמדים מאוד, אבל הנושא עלה כמה פעמים. הייתה מישהי ששאלה אותי מה זה בכלל הסכסוך וכמה פעמים יצא לי להסביר.

נועם יונגרמן בן ה-18 מירושלים זכה בתחרות מדענים צעירים בזכות מחקר שערך בפיזיקה. בשל כך הוא נבחר לייצג את ישראל בכנס המדענים הצעירים של אירועי פרס הנובל בשטוקהולם.

נועם, הזוכה בתחרות של מכון דוידסון לחינוך מדעי מייסודו של מכון ויצמן, הציג בכנס את עבודת המחקר שלו בפיזיקה ובנוסף בזמן שבו יחסי ישראל שוודיה נמצאים במתיחות, משרד החוץ הישראלי מגייס שגריר חדש לשורותיו.

נועם ייצג את ישראל באירועי פרס הנובל והשתתף בכנס בינלאומי שנערך כחלק מאירועי הפרס. נועם שב ארצה וסיפר ל- ynet על החוויה, על המחקר ועל תוכניותיו לעתיד.

אסור לקום כשהמלך יושב

כנס המדענים הצעירים שבו השתתף נועם הוא חלק בלתי נפרד מאירועי פרס נובל המתקיימים בבירה השוודית. בהתאם לכך, נדרשו נועם ושאר הנציגים הצעירים מרחבי העולם ללמוד את המנהגים הרשמיים, וכמובן להתלבש בהתאם.

שאלו אותי אם מסוכן להיות בארץ. עניתי שנכון שלפעמים מפחיד כי שומעים דברים בחדשות, אבל בסופו של דבר זה משהו שלומדים לחיות איתו ולא משהו שנותנים לו להשתלט על כל החיים".

עתודת המדענים בישראל

המחקר שאותו ייצג נועם בשטוקהולם מבוסס על עבודת המחקר שאותה כתב במסגרת לימודיו בתיכון למדעים ואמנויות בירושלים במגמות פיזיקה ומחשבים.

"כתבתי עבודת מחקר בליווי מנחה מטעם האוניברסיטה העברית שבה חקרתי אינטראקציה בין נוזלים בתהליך שנקרא "איצבוע צמיגי", הוא מסביר: "למעשה זו אינטראקציה בין נוזלים עם צמיגויות שונות שיוצרות מבנים בעלי מורכבות מרחבית מאוד גבוהה".

ד"ר אריאל היימן, מנכ"ל מכון דוידסון לחינוך מדעי, תולה תקוות בנועם יונגרמן ובצעירים שכמותו. בתחרות הציגו כמאה תלמידים מצטיינים את עבודות המחקר שנעשו, במקרים רבים, במעבדות של המדענים הבכירים ביותר של ישראל. נערות ונערים אלו, ונועם בראשם, הם עתודת המדענים של מדינת ישראל בעתיד הלא רחוק.

נועם, שסיים את לימודיו בתיכון, עתיד להתגייס ליחידה מסווגת בחיל המודיעין ובינתיים מעביר את זמנו כמתכנת בחברת סטארט-אפ. על תכניותיו לעתיד הוא אומר: "אני חושב שהעתיד שלי עוד רחוק, אבל מעניין אותי להישאר באקדמיה ולהמשיך ללמוד ולחקור ואולי יום אחד להיות פרופסור".

הביא לדפוס – הדוד, מרדכי בר דרומא

נועם עם עזיז סנג'אר
זוכה פרס נובל בכימיה

בימים אלה מסיים **נחמיה רפל** את כהונתו כמזכ"ל התנועה. בכל שבוע יוצא עמוד"ש וכך כותב נחמיה בגיליון פרשת "ויחי":

הפסקה. תודה **לריבה פריד-רוף** (מעלה גלבוע), עורכת "עמודים", שעיצבה את הגיליונות, הוסיפה את התמונות, ותמכה בעצה טובה בכל עת; תודה לחברי המזכירות הפעילה שתרמו מפרי עטם ודיווחו על עשייתם המרשימה והמבורכת, ותודה לכם – הקוראים – שהעברתם לנו משובים חיוביים, והמרצתם אותנו להמשיך בדיווח השבועי. אני מסיים ברוח טובה ובהוקרת תודה את כהונתי במזכירות הפעילה, אך בעז"ה אמשיך בתפקיד ציבורי: מלבד עבודתי כמנהל ארכיון הקב"ד ארכז את הוועדה לעליית הנוער הדתי, ואני תפילה שהקב"ה ישלח ברכה במעשה ידי".

"בימים אלה אני מסיים את כהונתי כמזכ"ל תנועת הקיבוץ הדתי. במהלך שמונה וחצי השנים האחרונות עבדתי בשני מישורים: מתן תשובה לשאלה "למה?", ומתן פתרון לשאלה "איך?". מחד, השתדלתי כמיטב יכולתי לתת משמעות לייחודנו כחברי הקיבוץ הדתי, ומאידך פעלתי לבניית כלים והשגת משאבים שיאפשרו לנו להמשיך את אורח החיים המגשים את ערכי "תורה ועבודה". השתדלתי לרענן את משנתנו ולחדש את הכלים העומדים לרשותנו. עמוד"ש הוא אחד המונחים החדשים שזכיתי להכניס ללכסיקון הקב"ד. תודה לרבש"ע שנתן לנו את הכוח להתמיד בהוצאת 292 גיליונות ללא

לוח הודעות

מרפאה

אחות תורנית בשבת פרשת "שמות" – אילה עמיר.

שעות קבלה של הרופא בשבוע הבא:

יום ראשון 14:30-17:30

יום שני 14:30-16:00

יום שלישי 09:30-13:00

יום חמישי 08:00-09:00 ומ-14:30-15:30

העמותה למען החבר הותיק חבל יבנה-מדרשת ח"י, כ"ב – כ"ח טבת

❖ יום א' - 8:45 - חוג תנ"ך / חנה לבל

❖ יום ב' - 10:15 הרצאה: "אקטואליה" / יורם גולני

❖ יום ג' - 17:00 חוג "חוויה מהסרטים" עם ענת שפרן-אור "המסע כחשבון נפש ותיקון" (גיבורי הסרטים עוזבים בית ויוצאים למסע פיזי שהוא בעיקר מסע של תובנות ותיקון)

❖ יום ד' 9:00-12:30 מכירה במרכז יום של תכשיטים בהנחה, עם שולמית, מתוצרת דנון,

תכשיטי גולדפילד, ותכשיטים תוצרת צ'כיה

נשמח לראותכם!

אירוח בשבת זו

השבת יתארח בקיבוץ סמינר כיתה י' של מדרשת "תורה ועבודה"

והם ילונו בפנימיה

אשת הקשר – עינת לוי

פרחים פרחים פרחים

אנו מחדשות את סדנאות הכנת הפרחים מקרמיקה, במסגרת המיזם הקהילתי.

המפגשים יתקיימו בתאריכים הבאים:

❖ יום א', כ"ט בטבת (10.1.16) - 20:00-21:00

❖ יום ג', ב' בשבט (12.1) - 16:00-17:00

❖ יום א', ז' בשבט (17.1) - 20:00-21:00

הרשמה בלוח המודעות

או ישירות דרכנו

בואו בשמחה נטע ושושנה!

מכירת נעלי גזית בן ישי וברונקס – עודפים

המכירה תתקיים ביום א', כ"ב בטבת 3.1 במשטח

בין השעות 17:30 - 21:00

ולמי שלא הספיק - לצד מכירה זו תינתן הזדמנות נוספת לקניית גרביים, גרבוניים, טייצים

והלבשה תחתונה, בגדי ילדים ועוד, כמו בשבוע שעבר, מבית מיכל "פנטזיה".

נותרו שנים ספורות / אברהם חלפי

נותרו שנים ספורות.

אני יודע כי ספורות

נותרו לי.

לכן אני רודף.

יש נצח.

ואם איננו –

מפטיר אני בצער:

אין דבר.

כי אני פרידה (חוזרת יום

חוזרת לילה)

מחיי.

נדמה: היום היא נתקצרה מאד.

ואני תאב לקרא. ספרים הרבה לקרא.

כל הכתוב בלשון-עפר על גליונות שמים.

כי אני

אין צמאני נרוה,

לא רעבי נשבר.

על השירים – יצחק ברוכי